

— Безъ сумнѣніе щѣше да я смали, но какъ да са удържи народътъ който бѣ вече са размарилъ? и жрецытъ не преставахъ да го подкладатъ, защото мисляхъ, истинскы звѣрове! че Главкъ ради происхожденіето и богатството си щѣше да избѣгне наказаніето, и заради туй интригувахъ и съ двойна сила извикахъ страшното туй рѣшеніе. Тѣй слѣдователно свързая сенатътъ принуди са да лишъ Главка отъ гражданскытъ му права и го осъди на смъртъ; при сичко туй вышегласіето са състави само отъ три гласа на съдницытъ. Ехъ! я ми донесете едно хіоско вино!

— Дѣ е вече първыйтъ му образъ! но пакъ е достоѣпенъ емо и неустрашимъ.

— Нека видимъ да ли ще трае тѣзи неустрашимость до утрѣ, но каква цѣна вече има туй му мъжество когато и безбожничытъ Одиноеъ показва тоже равна доблестъ?

— Хуликътъ! извика Ленидъ обладанъ отъ благочестиво негодуваніе. Не трѣба да са чудимъ дѣто преди два дни единъ отъ народнытъ трибуны бѣ устрѣленъ отъ молнія изъ ясно небе (а). Боговетъ сж прогнѣвени безъ сумнѣніе противъ Помпея защото живѣ въ стѣнытъ ѣ негодныйтъ онзи богохуликъ.

— И при сичко туй сенатътъ са показва толкови снисходителенъ, щото той человекъ бы са освободилъ тосъ часъ ако бы показалъ единъ знакъ на раскаяніе и покадѣше съ малко тамянь предъ жертвенника на Цибела. И азъ не вѣрвамъ ако назарянытъ, като предложимъ че тѣхната религія е господствующа и ный съборяхмы жертвенницытъ на божеството имъ и оухляхмы обредытъ имъ и са отречехмы отъ вѣрата имъ, не вѣрвамъ думамъ, ако тѣ быхъ показали таквози снисхожденіе.

— Но сенатътъ ради обстоятелствата на престѣпленіето, остави на Главка една вѣроятность за спасеніе, като му дозволи да отбрани себе си отъ лева съ помощта на сѣщія стилетъ съ който предъ бѣде священника.

— Ты видѣ ли лева? видѣ ли му збытъ и нектытъ? и туй то ты наричашъ вѣроятность за спасеніе? и най острага сабя и най ѣката броня сж прѣстъ и папиръ предъ стремителността на страшыя онзи звѣръ. Азъ мисля че отъ милосърдіе не му оставя чача много време смъртъта, и за негова добра честь нашытъ человеклюбивы законы колкото са замайватъ въ рѣшеніята си, толкови

(а) Съ сѣщытъ думы расказва Плиній за туй че са случило нѣколко дни предъ страшното извърженіе на Везувій.